

Sygn. akt VIII Gz 173/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Krzysztof Górski

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o wydanie

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 14 października 2013 r., sygn. akt XI GC 355/13, w przedmiocie zwrotu pozwu

postanawia:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj SSO Krzysztof Górski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił pozew o wydanie samochodu, wskazując w uzasadnieniu, że zarządzeniem z dnia 3 września 2013 r. wezwano powoda do uiszczenia kwoty 1.250 zł tytułem opłaty od pozwu. Zobowiązanie to zostało doręczone powodowi - w trybie art. 139 k.p.c. - z dniem 25 września 2013 r., lecz powód nie uiścił opłaty od pozwu, wobec czego pozew podlegał zwrotowi na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Powód wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie domagając się jego uchylenia.

W uzasadnieniu wskazał, że nie miał wiedzy o treści zarządzenia zobowiązującego go do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, gdyż nie otrzymał zarządzenia z dnia 3 września 2013 r. Wyjaśnił, że obecnie mieszka w S., a nie w P.. Zakwestionował także zasadność zobowiązania go do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, wskazując, że obowiązek ten powinien obciążać pozwanego. Nie zgodził się także z ustaloną wysokością opłaty sądowej, stwierdzając, że wartość sporu powinna być o wiele mniejsza.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, że argumenty skarżącego o tym, że obecnie mieszka w S., nie zaś w P., na który to adres skierowane zostało do niego zobowiązanie z dnia 3 września 2013 r. do uiszczenia opłaty sądowej do pozwu, nie mogły skutkować

uchyleniem zaskarżonego zarządzenia w przedmiocie zwrotu pozwu. Podnieść bowiem trzeba, że choć powód w pozwie podał adres do doręczeń (tj. ul. (...) w S.) inny aniżeli adres jego zamieszkania (tj. ul. (...) w P.), tym niemniej w toku postępowania sądowego nie kwestionował prawidłowości doręczania mu wszelkiej korespondencji sądowej na wskazany przez siebie adres zamieszkania w P.. Co więcej, powód powołując się w zażaleniu na to, że mieszka obecnie w S. i odbiór przez niego korespondencji w P. jest utrudniony sam w tym środku zaskarżenia podał adres: ul. (...) w P., a więc swój adres zamieszkania oznaczony w pozwie (k. 87). Istotnym przy tym jest, że także w innych swoich pismach procesowych powód podawał adres przy ul. (...) w P. (karta 78, 97, 111, 127, taki też adres określał na przesyłkach kierowanych do sądu (vide koperty k. 100, 106, 120, 149). Jak wynika przy tym z akt niniejszej sprawy powód poza oznaczeniem w pozwie, innego aniżeli adres zamieszkania, adresu do doręczeń w dalszym toku postępowania nigdy nie sygnalizował, aby korespondencja sądowa była do niego kierowana na wskazany przez siebie w pozwie adres do doręczeń, co więcej poza odpisem zarządzenia zobowiązującego go do uiszczenia opłaty od pozwu, zawsze osobiście odbierał kierowaną do niego na adres zamieszkania korespondencję sądową.

Dodać także należy, że powód nie sprecyzował swojego twierdzenia o tym, że „obecnie mieszka w S.”. Nie wiadomo zatem czy powód oczekiwał aby korespondencja była do niego kierowana na adres do doręczeń podany w pozwie, czy też na inny adres zamieszkania w S.. Wskazać ponadto należy, że jego twierdzenie o zmianie adresu zamieszkania nie mogło odnieść skutku. Powód bowiem już zarządzeniem z dnia 12 marca 2013 r. został pouczone o treści art. 136 k.p.c., zgodnie z którym strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie swego zamieszkania; w razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany. Wobec zatem braku powiadomienia o zmianie miejsca zamieszkania oraz wskazywania przez powoda konsekwentnie w swych pismach procesowych adresu zamieszkania podanego w pozwie, doręczenie w trybie art. 139 k.p.c. przesyłki (zawierającej zobowiązanie do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu) na adres przy ul. (...) w P. należało uznać za skuteczne.

Odnosząc się jeszcze do twierdzeń skarżącego w przedmiocie zawyżenia wysokości opłaty od pozwu oraz o tym, że opłatą tą powinien zostać obciążony pozwany wskazać należy, że zarzuty te mogłyby być przedmiotem rozpoznania zażalenia na zarządzenie przewodniczącego o ustaleniu wysokości tej opłaty, nie zaś w zażaleniu na zarządzenie o zwrocie pozwu. Marginalnie jedynie należy wyjaśnić, że to strona wnosząca pismo procesowe jest zobowiązana do uiszczenia opłaty sądowej, zaś o ostatecznym obowiązku poniesienia kosztów procesu rozstrzyga się w orzeczeniu kończącym postępowanie stosownie do jego wyniku.

Z tych też względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Salamaj SSO Krzysztof Górski